

geringspartier; og det er der saa sandelig meget mere Grund til at tro, end der er Grund til at tro, at et demokratisk Parti som det radikale Venstre skulde give Afkald paa noget som helst demokratisk Princip for at staa i Samarbejde med et andet demokratisk Parti, Socialdemokratiet. Jeg tror, det ærede Medlem vil komme til at gøre bitre Erfaringer i det Samarbejde, han er inde i, med Hensyn til at give Slip og give Afkald paa demokratiske Principper, og det skulde det ærede Medlem have tænkt paa, da han holdt sin Tale forleden.

Men ogsaa et andet Afsnit af det ærede Medlems Tale bliver jeg nødt til at gøre et Par Bemærkninger til. Det ærede Medlem fortæller som Bevis paa, i hvilken Grad Lønningsforholdene er blevet urimelige: „En Ledvogter — det var en Hjelpearbejder — ved en sønderjyds Station havde den lille Gerning at aabne og lukke Bommen 12 Gange om Dagen, men da Arbejdet strakte sig over 13 Timer, fik han Overarbejdspenge for de 5. Aftentimer og Helligdagstimer forhøjes med 100 pCt., og som Følge deraf fik denne Mand en Ugebetaling af 180 Kr., d. v. s. 9 360 Kr. om Aaret eller den samme Løn, som Stationsforstanderen i København, i Aarhus og i Eshjerg opbærer.“

Det forekommer mig, at der er en meget stor Fejl ved det Regnestykke, det ærede Medlem opstiller, maaske ikke i Behandlingen af selve Tallene, men ved den Maade, hvorpaa det føres frem her; thi naar det er ved en lille sønderjyds Station, kan det ikke være i Aar, noget saadant er foregaaet, det maa have været i Overgangstiden og da formodentlig ogsaa under andre Vilkaar og efter andre Regler end dem, hvorefter Ledvogtere lønnes her hjemme. Hvis det ærede Medlem vil spørge sig for paa den Strækning, der antagelig er den stærkest trafikerede herhjemme, København—Gedser — og den ligger jo ikke saa fjernt fra det ærede Medlem, at han ikke nok vil kunne skaffe sig Kendskab til Forholdene — vil han erfare, at det er ganske rigtigt saaledes, at det koster i runde Tal 9 000 Kr. om Aaret at faa et Led betjent; men det vil sige et Led paa en Strækning, hvor der farer Tog forbi i Døgnets samtlige 24 Timer, og som derfor kræver bestandig Bevogtning og kræver ikke 1, men 2 à 2½ Mands Arbejde. Det er det, som skal stilles i Forhold til de 9 000 Kr. Derfor har jeg ønsket at anholde de ganske urigtige Oplysninger, det ærede Medlem har fremsat.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det ærede Medlem Hr. Gamborg har Ordet for en kort Bemærkning.

Gamborg: I Anledning af det ærede Medlem Hr. Mads Larsens Bemærkninger om det kongelige Teater vil jeg gerne sige et Par Ord. For det første vil jeg sige, at Hr. Johan Knudsens Autoritet i Teatersager gjorde sig i Teaterudvalget gældende paa den Maade, at hans Ræsonnementer og hele Stilling var saa ulogisk, som tænkes kan; endvidere var alle hans Betragtninger, som han selv saa tid indrømmede, dikterede af, at han overhovedet ikke interesserede sig for Opera og Ballet eller for Musik i det hele taget. Saa er det let at klare det hele, naar man blot stryger alt det, som ikke interesserer en selv, selv om det øvrige Samfund meget gerne ser det opretholdt.

Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen gjorde en Bemærkning om, at han ikke brugte sin Fribillet; jeg misunder ham ikke denne lille personlige Tilfredsstillelse, men jeg vil da anmode ham om, en Gang imellem at købe en Billet og derved bidrage til Formindskelse af Underskuddet. Derved kunde han maaske ogsaa faa Blikket aabnet for, at hvad Opera og Ballet udretter, har stor kulturel Betydning. For Resten maa jeg oplyse, hvad det ærede Medlem ikke synes at være klar paa, at Underskuddet just ikke stammer udelukkende fra Driften eller saa godt som ikke fra denne — Indtægten har ikke svigtet —, men fra, at Personalerne derovre er blevet bragt ind under skikkelige Lønvilkaar, medens adskillige af dem tidligere sultede. Jeg kan nævne, at mange af de Kunstnere, som sidder i det kongelige Kapel, var nødt til at spille til Dans om Natten for overhovedet at kunne leve, medens de dog nu er kommet ind under taalelige Vilkaar paa samme Maade som andre, der er ansatte i Statens Tjeneste.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det ærede Medlem Mads Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Larsen: Jeg ved, at det ærede Medlem er meget ivrig Tilhænger og Elsker af Musikkens og Sangens Kunst, og det skal jeg aldeles ikke gaa i Rette med ham for, tværtimod. Men jeg ved ogsaa, at han er en udmærket Finansmand med Sans for, at en Forretning bør ledes efter forretningsmæssige Hensyn. Derfor siger jeg, at han som Folkerepræsentant bør gaa sammen med os andre om at tilvejebringe en Ord-